

VEDTAGNE TEKSTER

P8_TA(2016)0120

EU i et foranderligt globalt miljø – en tættere forbundet, mere konfliktfyldt og mere kompleks verden

Europa-Parlamentets beslutning af 13. april 2016 om EU i et foranderligt globalt miljø – en tættere forbundet, mere konfliktfyldt og mere kompleks verden (2015/2272(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU-traktatens artikel 3, stk. 1, 2 og 5, artikel 21, især stk. 1, stk. 2, litra h), og stk. 3, andet afsnit, og artikel 8, 22, 24, 25, 26, 42 samt artikel 42, især stk. 7, og artikel 46,
- der henviser til artikel 222 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til den europæiske sikkerhedsstrategi (ESS) fra 2003 og til rapporten om gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi fra 2008,
- der henviser til rapporten fra næstformanden/den højtstående repræsentant (NF/HR) "Den Europæiske Union i et foranderligt globalt miljø – en tættere forbundet, mere konfliktfyldt og mere kompleks verden",
- der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og den højtstående repræsentant "EU's samlede tilgang til eksterne konflikter og kriser" (JOIN(2013)0030),
- der henviser til Kommissionens meddelelse "Den europæiske dagsorden om sikkerhed" (COM(2015)0185),
- der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og den højtstående repræsentant "Revision af den europæiske naboskabspolitik" (JOIN(2015)0050),
- der henviser til sin beslutning af 21. maj 2015 om gennemførelsen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (på grundlag af årsrapporten fra Rådet til Europa-Parlamentet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik)¹,
- der henviser til sin beslutning af 21. januar 2016 om bestemmelsen om gensidigt forsvar (artikel 42, stk. 7, TEU)²,

¹ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0213.

² Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0019.

- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 19. og 20. december 2013 (EUCO 217/13) og af 25. og 26. juni 2015 (EUCO 22/15) og til Rådets konklusioner om FSFP den 18. maj 2015 (8971/15),
 - der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1835 af 12. oktober 2015 om fastlæggelse af statuten, hjemstedet og de nærmere bestemmelser for Det Europæiske Forsvarsagenturs drift¹,
 - der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og den højtstående repræsentant "EU-strategi for cybersikkerhed: Et åbent, sikkert og beskyttet cyberspace" (JOIN(2013)0001),
 - der henviser til Den Europæiske Unions strategi for maritim sikkerhed som vedtaget af Rådet den 24. juni 2014,
 - der henviser til NATO's strategiske koncept fra 2010 og til erklæringen fra NATO-topmødet i Wales i 2014,
 - der henviser til sin beslutning af 17. december 2015 om årsberetning om menneskerettigheder og demokrati i verden 2014 og Den Europæiske Unions politik på området²,
 - der henviser til EU's strategiramme og handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati som vedtaget af Rådet (udenrigsanliggender) den 25. juni 2012,
 - der henviser til sin beslutning af 17. december 2015 om våbeneksport: Gennemførelse af fælles holdning 2008/944/FUSP³,
 - der henviser til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, som vedtaget af FN's Generalforsamling i september 2015 og Parisaftalen om klimaændringer,
 - der henviser til skrivelse fra Udvalget om International Handel,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A8-0069/2016),
- A. der henviser til, at mange af EU's nuværende og fremtidige udfordringer er komplekse og indbyrdes forbundne, idet de skyldes statslige og ikke statslige aktører og i lige så høj grad opstår inden for som uden for de fælles grænser; der henviser til, at der er behov for at forbinde den lokale, regionale og globale kontekst; der henviser til, at stærkere politisk vilje og lederskab til resolute fælles foranstaltninger fra EU's og dets medlemsstaters side er nødvendig for at imødegå disse udfordringer på proaktiv, kollektiv og effektiv vis, at beskytte EU's værdier og samfundsmodel og at omstille EU til en effektiv og mere strategisk aktør og bidrage til den globale sikkerhed; der henviser til, at EU's overordnede strategi for udenrigs- og sikkerhedspolitikken skal bane vej for denne udvikling ved at definere det politiske niveau for EU som en international aktør;

¹ EUT L 266 af 13.10.2015, s. 55.

² Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0470.

³ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0472.

- B. der henviser til, at EU skal anerkende det fulde omfang af forværringen af dets umiddelbare strategiske miljø og konsekvenserne heraf på lang sigt; der henviser til, at adskillige kriser opstår samtidig og i stigende grad har direkte konsekvenser inden for EU, og at dette betyder, at ingen medlemsstat kan reagere alene, og at europæerne bør udøve deres ansvar i fælleskab for at garantere deres sikkerhed;
- C. der henviser til, at de trusler mod den europæiske sikkerhedsstrategi, der blev identificeret i 2003 – terrorisme, masseødelæggelsesvåben, regionale konflikter, statsopløsninger og organiseret kriminalitet – for hovedpartens vedkommende stadig er relevante; der henviser til, at EU i dag står over for en række alvorlige og uforudsete udfordringer, som f.eks. revisionistiske magters forsøg på at ændre grænserne med magt ved at krænke folkeretten og at udfordre den regelbaserede verdensorden, klimaforandringer, langsom økonomisk vækst, store migrations- og flygtningestrømme, og den største flygtningekrise siden Anden Verdenskrig, foruden den teknologiske udvikling inden for rum- og kybernetik, økonomisk kriminalitet, spredning af nukleare våben og våbenkapløb, hybrid og asymmetrisk krigsførelse og hybride og asymmetriske trusler;
- D. der henviser til, at Europas sikkerhedsarkitektur har været baseret på Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE); der henviser til, at EU er en central aktør i OSCE;
- E. der henviser til, at EU set i lyset af forværringen af sikkerheden på regionalt plan bør prioritere stabiliseringen af sit nærmeste nabolag, men uden at tilsidesætte sine globale forpligtelser; der henviser til, at sikkerhedskriserne på EU's dørtærskel forstærkes og skabes af globale tendenser, og omvendt at effektiv forvaltning af den regionale sikkerhed er en forudsætning for EU's kapacitet til at handle på globalt plan;
- F. der henviser til, at Det Europæiske Råd den 26. juni 2015 pålagde den højtstående repræsentant at fortsætte processen med strategiske overvejelser med henblik på i tæt samarbejde med medlemsstaterne at udarbejde en overordnet EU-strategi for udenrigs- og sikkerhedspolitik, som skal forelægges Det Europæiske Råd senest i juni 2016;
- G. der henviser til, at en hurtig og effektiv reaktion fra EU's side på trusler kræver en stærk solidaritet mellem medlemsstaterne, at barrierer overvindes og silomentaliteten nedbrydes inden for institutionerne, samt i de udenlandske repræsentationer under Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og medlemsstaterne, og at der afsættes tilstrækkelige og fleksible budgetmidler til støtte for opnåelsen af EU's interesser; der henviser til, at en effektiv europæisk strategi først og fremmest kræver en stærk politisk vilje og erkendelse af et fælles politisk mål blandt medlemsstaterne for at udvikle og anvende sande europæiske instrumenter;
- H. der henviser til, at trusler af forskellig art mod individuelle medlemsstater må ses som trusler mod Unionen som en helhed og kræver stærk enhed og solidaritet mellem medlemsstaterne og en konsekvent fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik;
- I. der henviser til, at den overordnede tilgang og en konsekvent og koordineret anvendelse af EU's eksterne og interne politikinstrumenter bør stå i centrum for den nye strategi; der henviser til, at EU's våbeneksport ikke kan betragtes som værende af direkte sikkerhedsinteresse for EU, og den fælles holdning 2008/944/FUSP bør tages i betragtning i forbindelse med udviklingen af en overordnet EU-strategi; der henviser til, at EU's primære mål er at fremme sine værdier og derved bidrage til fred, sikkerhed og

bæredygtig udvikling af jorden samt solidaritet og gensidig respekt folkene imellem; der henviser til, at disse grundlæggende mål ikke bør overses, når EU træffer foranstaltninger til gennemførelse af sine interne og eksterne politikker; der henviser til, at selv når EU agerer for at fremme sine kommercielle interesser, bør det altid bestræbe sig på at sikre, at den indsats, der gøres, er i overensstemmelse med varetagelsen af opgaverne vedrørende fredsbevarelse og beskyttelse af menneskerettigheder;

- J. der henviser til, at EU i et så flygtigt og usikkert internationalt miljø bør råde over strategisk uafhængighed for at kunne garantere sin sikkerhed og fremme sine interesser og værdier;
- K. der henviser til, at menneskers sikkerhed bør være kernen i EU's overordnede strategi, og at der fuldt ud bør tages hensyn til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325;
- L. der henviser til, at EU siden vedtagelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi fra 2003 har fastsat målet om at opnå en international orden på grundlag af effektiv multilateralisme og de folkeretlige bestemmelser;
- M. der henviser til, at den nye strategi bør være i overensstemmelse med 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling;
- N. der henviser til, at den fremtidige strategi bør følges op af årlige gennemførelsesrapporter og indeholde følgende mål, som bør præciseres yderligere i "delstrategier", der fastsætter særlige bestemmelser for forskellige indsatsområder;

Forsvar af Den Europæiske Union

1. konstaterer, at Den Europæiske Union har til opgave at fremme fred, EU's værdier og borgernes trivsel og samtidig garantere sine borgeres og sit områdes sikkerhed; understreger, at Unionens optræden udadtil følger de principper, der er fastsat i artikel 21 i TEU; fremhæver, at EU derfor skal sikre sin interne såvel som sin eksterne modstandsdygtighed, sin kapacitet til at forudse, foregribe og finde en løsning på forventelige udfordringer og trusler og til at være klar til at træffe hurtige foranstaltninger over for uforudsigelige udfordringer samt sin kapacitet til at forvinde forskellige typer af angreb og sikre forsyningssikkerheden for så vidt angår energi og råstoffer samtidig med, at der tages hensyn til klimaændringens konsekvenser, som skal håndteres hurtigst muligt, og at EU bør indtage en ledende rolle i den globale klimaindsats og fremme bæredygtig udvikling;
2. mener at EU's strategi for at håndtere et foranderligt miljø i forandring bør baseres på:
 - a. at identificere og prioritere trusler og udfordringer
 - b. at definere reaktioner herpå
 - c. at fastlægge de nødvendige ressourcer
3. understreger, at den enkelte medlemsstats grænser er Unionens grænser og skal forsvares som sådan;
4. er af den opfattelse, at EU som en global aktør spiller en central rolle i at værne om de principper, der er fastsat i den internationale menneskerettighedslovgivning, især principperne om menneskerettighedernes universalitet og udelelighed; mener derfor, at

menneskerettighederne bør integreres på meningsfuld vis i den nye overordnede strategi med henblik på fuldstændig gennemførelse af EU's strategiske ramme, EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighederne og handlingsplanen vedrørende menneskerettigheder og demokrati; fremhæver i denne forbindelse behovet for altid at høre civilsamfundet i EU, medlemsstaterne og tredjelande, således at aktørers og menneskerettighedsforkæmpers erfaring og ekspertise kan anvendes til at informere og skærpe EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik; opfordrer EU og dets medlemsstater til at sikre, at EU's udenrigspolitik vælger en strategisk tilgang til menneskerettighederne, idet der lægges vægt på konkrete foranstaltninger og resultater og påvises sammenhæng i EU's engagement i menneskerettigheder på tværs af lande og regioner, uanset sikkerhed, udenrigspolitik, handel, energi, bistand eller andre hensyn;

5. mener, at det er vigtigt at identificere de reelle fælles udenrigspolitiske interesser for alle 28 EU-medlemsstater i alle verdens regioner og inden for alle relevante politikområder; understreger endvidere, at en synliggørelse af disse fælles interesser i sig selv vil styrke EU som en aktør på det udenrigspolitiske område betydeligt; opfordrer NF/HR til at pålægge Tjenesten for EU's Optræden Udadtil at kortlægge disse særlige interesser og bidrage til at definere strategiske og operationelle mål, der kunne føre direkte til konkrete resultater;
6. mener, at De Forenede Stater er EU's vigtigste strategiske partner; bemærker, at EU og dets medlemsstater i højere grad skal være forenede og indstillede på at påtage sig et større ansvar for deres kollektive sikkerhed og deres territoriale forsvar og være mindre afhængige af De Forenede Stater, især i Europas nabolande; understreger, at den transatlantiske alliance fortsat skal være en afgørende søjle i et globalt regelbaseret system; opfordrer derfor EU og medlemsstaterne til at optrappe deres forsvarskapabiliteter for at være klar til at sætte ind over for den brede vifte af civile, militære og hybride trusler og risici i synergi med NATO, og til at gøre fuldstændig brug af Lissabontraktatens bestemmelser om fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP);
7. opfordrer følgelig EU til at forbedre det sammenhængende og strukturerede samarbejde om forsvarsrelateret forskning, det industrielle grundlag og cyberforsvar gennem sammenlægning og deling og gennem udvikling af andre samarbejdsprojekter, således at de nationale forsvarsbudgetter anvendes mere effektivt, til at nå det kollektive mål på 2 % af forsvarsudgifterne på forskning og til at lancere et EU-finansieret program for forskning og teknologi på forsvarsområdet i den næste flerårige finansielle ramme; mener, at det er nødvendigt at styrke Det Europæiske Forsvarsagenturs rolle og øge dets ressourcer, således at det kan agere mere effektivt; mener ligeledes, at medlemsstaterne bør tage mere ansvar for at opbygge de akut nødvendige europæiske kapaciteter og bidrage til EU's strategiske selvstændighed, øge deres militære forskningsudgifter via EDA og styrke det europæiske forsvars teknologiske og industrielle basis (EDTIB) og det europæiske forsvarsmarked; opfordrer medlemsstaterne til en mere gennemsigtig og kontrollerbar anvendelse af sikkerheds- og forsvarsbudgetterne; opfordrer ligeledes medlemsstaterne til at sikre, at passende kapaciteter til opfyldelse af opgaverne under artikel 43 i TEU stilles til rådighed, herunder til relevante fredsbevarende FN-missioner; mener endvidere, at udvekslingen mellem de europæiske efterretningstjenester bør forbedres og en reel europæisk efterretnings- og prognosticeringskapacitet udvikles med de passende overvågningsmekanismer, der allerede er på plads;
8. opfordrer NF/HR til at adressere manglen på klarhed vedrørende bestemmelsen om gensidigt forsvar i artikel 42, stk. 7, TEU og til at fastsætte retningslinjer og procedurer

for gennemførelsen af bestemmelsen med henblik på at gøre det muligt for medlemsstaterne at reagere effektivt, når den gøres gældende;

9. kritiserer på det skarpeste Kommissionen for ikke i tide at udføre de opgaver, som Det Europæiske Råd betroede den i 2013 vedrørende en planlagt køreplan for en omfattende forsyningssikkerhedsordning på EU-plan, en planlagt grøn bog om kontrol med forsvarsaktiviteter og følsomme industrielle sikkerhedskapaciteter, overvågning af indkøb på forsvars- og sikkerhedsområdet og salg mellem regeringer inden for forsvarssektoren;
10. noterer sig Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1835 af 12. oktober 2015; opfordrer lederen af Det Europæiske Forsvarsagentur og NF/HR til at informere Parlamentet om, på hvilken måde Rådets afgørelse afspejler Parlamentet gentagne opfordring om en styrkelse af EDA gennem finansiering af agenturets personale og driftsomkostninger fra EU-budgettet;
11. mener, at det bør være et hovedmål at bevæge sig i retning af permanent sammenlagte multinationale militære enheder, fælles forsvarsstyrker, og opstillingen af rammerne for en fælles forsvarspolitik, som i sidste ende bør føre til en europæisk forsvarsunion; kræver i denne forbindelse, at der oprettes et permanent militært EU-hovedkvarter med henblik på at forbedre EU's militære krisestyringskapacitet og sikre beredskabsplanlægning og interoperabilitet af styrker og materiel; opfordrer medlemsstaterne til at styrke forsvarssamarbejdet kollektivt, bilateralt og i regionale klynger; støtter vedtagelsen af en hvidbog om EU-forsvar, baseret på EU's overordnede strategi;
12. mener, at den aktuelle aktivering af artikel 42, stk. 7, i TEU bør tjene som katalysator for at frigøre potentialet i alle sikkerheds- og forsvarsrelaterede traktatbestemmelser;
13. understreger den afgørende betydning af samarbejdet mellem EU og NATO, som bør garantere koordineringen mellem operationerne, og støtter oprettelsen af EU-kapaciteter, som styrker NATO hvad angår territorialhævdelse og selvstændigt kan gennemføre interventionsoperationer uden for EU's grænser; understreger, at FSFP bør styrke den europæiske søjle i NATO og sikre, at NATOs europæiske medlemmer reelt opfylder deres NATO-forpligtelser; forslår, at koncepterne EU's kampgrupper og NATO's reaktionsstyrke kombineres; minder om, at de militære bidrag bør baseres på princippet om solidaritet mellem EU's medlemsstater;
14. understreger, at våbeneksportkontroller er en integrerende del af EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik og skal baseres på principperne i artikel 21 i TEU, navnlig fremme af demokrati og retsstatsprincippet samt fredsbevarelse, konfliktforebyggelse og styrkelse af den internationale sikkerhed; minder om, at det er afgørende betydning at sikre sammenhæng mellem våbeneksport og EU's troværdighed som fortaler for menneskerettighederne på verdensplan; er stærkt overbevist om, at en mere effektiv gennemførelse af de otte kriterier i den fælles holdning vil være et vigtigt bidrag til udviklingen af EU's globale strategi;
15. opfordrer medlemsstaterne til at respektere den fælles holdning om våbeneksport og indstille våbenhandel med tredjelande, der ikke opfylder de anførte kriterier;
16. støtter en yderligere uddybelse af den effektive forvaltning af globale fællesområder som havet, luftrummet, rummet og cyberspace;

17. konstaterer, at den rolle teknologien spiller i vores samfund er voksende, og at EU's politik skal reagere på de hurtige ændringer i teknologisk udvikling; understreger i den forbindelse den vigtige styrkende rolle, som internettet og teknologien kan spille i udvikling, demokratisering og emancipation af borgere i hele verden, og understreger derfor vigtigheden af, at EU arbejder for at fremme og bevare det åbne internet og beskytte digitale rettigheder;
18. understreger, at teknologiernes betydning også bør afspejles i den globale strategi samt i cybersikkerhedsinitiativer, mens forbedring af menneskerettigheder bør være en integrerende del af, og indgå i, alle EU's politikker og programmer i givet fald, med henblik på at fremme beskyttelsen af menneskerettigheder, fremme demokrati, retsstat og god regeringsførelse og fredelig konfliktløsning;

Stabilisering af Europas bredere naboskabsområde

19. mener, at EU for at blive en mere effektiv og troværdig global aktør bør tage mere ansvar og fokusere på at udfylde det sikkerhedsmæssige vakuum i sit nærområde og sit bredere naboskabsområde og skabe betingelserne for stabilitet og velstand baseret på retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne, hvilket nødvendigvis omfatter håndtering af de grundlæggende årsager til de nuværende krige og konflikter, migrationsstrømme og flygtningekriser;
20. er overbevist om, at EU i højere grad bør engagere sig i deeskalerende diplomati, navnlig i de sydlige nabolande; mener, at den nye strategi bør omfatte måder, hvorpå EU kan bygge videre på den nylige atomaftale med Iran og fremme yderligere tillidsskabende foranstaltninger og andre sikkerhedsrelaterede regionale ordninger, som kan også bygge på Europas egne erfaringer med regionale sikkerhedsordninger som f.eks. Konferencen om Sikkerhed og Samarbejde i Europa (CSCE) og aftaler såsom Helsingforslutakten;
21. er af den opfattelse, at EU for at opbygge stabilitet og fred og fremme menneskers sikkerhed, retsstatsprincippet, respekten for menneskerettigheder og demokratisering bør fastholde sine udvidelses- og integrationsrelaterede forpligtelser, baseret på politikker, der fremmer økonomisk vækst og inklusive samfund, og fortsætte samarbejdet med meget nært associerede lande inden for rammerne af den nyligt reviderede europæiske naboskabspolitik (ENP); minder om, at enhver europæisk stat i henhold til artikel 49 i TEU kan ansøge om at blive medlem af Den Europæiske Union, forudsat at den overholder Københavnskriterierne, som er fastsat og ikke til forhandling, og principperne om demokrati og respekt for de grundlæggende frihedsrettigheder, menneskerettighederne og mindretals rettigheder, og sikrer retsstaten; mener, at EU til enhver tid bør bevare et sammenhængende og konsekvent engagement i både de østlige og sydlige nabolande;
22. mener, at den nuværende flygtningekrise kræver en holistisk tilgang og en øjeblikkelig, samordnet indsats med anvendelse af både interne og eksterne instrumenter; opfordrer til en langsigtet strategi og bæredygtig forvaltning af politikker for asyl, migration og tilbagetagelse på grundlag af fælles principper og solidaritet og under behørig hensyntagen til menneskerettigheder og menneskers sikkerhed; opfordrer til en styrkelse af Schengensystemet, den europæiske grænse- og kystvagt og Frontex; anmoder i denne forbindelse Kommissionen om at foreslå effektive og holdbare løsninger; mener, at EU i denne henseende bør fremme en mere praktisk og omfattende tilgang til bistanden i Afrika, Mellemøsten og sårbare og krigsramte lande og regioner;

23. er af den opfattelse, at inklusivt multilateralt diplomati under koordinering af NF/HR er et afgørende redskab til konfliktløsning og krisestyring, både i naboskabsområdet og på globalt plan; understreger, at det er nødvendigt at udvikle en mere strategisk retning, konsekvens og positive synergier mellem de i stadig højere grad forbundne eksterne politikker og interne politikker på EU-plan, i medlemsstaterne og mellem Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og Kommissionen;

Styrkelse af multilateral global styring

24. mener, at EU bør være en konstruktiv og modstandsdygtig global aktør med et regionalt fokus, udstyret med de nødvendige civile og militære midler, og tilstræbe at blive en af dem, der "sætter dagsordenen", bidrager til og styrker en effektiv multilateral styring med det formål at styrke demokrati, god regeringsførelse, retsstatsprincippet og menneskerettigheder; understreger, at FSFP er et vigtigt redskab til kriseforebyggelse og -løsning;
25. opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at forfølge den samlede/fælles/integrerede tilgang i deres optræden udadtil og tage højde for den uløselige forbindelse mellem indre og ydre sikkerhed; opfordrer i denne henseende EU til at udvikle synergier mellem sikkerhed, udvikling, handel, menneskerettigheder, demokratifremmende aktiviteter og EU's optræden udadtil samt til at lade disse politikker indgå i sin globale strategi; understreger behovet for at sikre, at EU's indsats på handelsområdet også bidrager til at nå målene vedrørende ikkespredning, fremme af fred og sikring af menneskerettigheder;
26. minder om den betydelige og voksende rolle, som energisikkerhed vil spille i EU's interne udvikling og forbindelserne med lokale, regionale og internationale partnere; opfordrer til en hurtig og fuldstændig gennemførelse af de fem søjler i energiunionen; mener, at det er af strategisk interesse for EU at give Kommissionen beføjelser til at forhandle og underskrive alle kontrakter om energileverancer fra, og produktionen i, tredjelande;
27. fremhæver, at der er behov for politisk vilje i medlemsstaterne til at udvise større fleksibilitet i forbindelse med FSFP-spørgsmål for at få skabt faktisk momentum på dette område, støtter etableringen af Rådet i dets forsvarsministersammensætning såvel som regelmæssige møder i Det Europæiske Råd om forsvar; opfordrer villige medlemsstater til at etablere et permanent struktureret samarbejde på forsvarsområdet (PESCO); understreger i denne forbindelse behovet for at overvinde strukturelle begrænsninger, særlig for så vidt angår behovsvurdering, kapaciteter (civile og militære) og fælles finansiering; mener, at anvendelsen af PESCO og af artikel 44 i TEU repræsenterer de institutionelle metoder, der er bedst egnede til at fremme denne fælles politik på en realistisk måde;
28. støtter princippet om, at EU's medlemsstater bør forpligte sig til at anvende 2 % af deres BNP til forsvarsudgifter senest i 2024 med henblik på at opnå de nødvendige og passende civile og militære kapaciteter til at gennemføre målene for FUSP/FSFP, samtidig med en styrkelse af stordriftsfordelene gennem fælles udvikling og samarbejde og reducere af forskellene mellem medlemsstaterne;
29. understreger, at det er nødvendigt at forbedre samarbejdet med globale og regionale aktører for så vidt angår globale trusler og udfordringer for at nå frem til en regelbaseret verdensorden; mener, at det giver mulighed for at dele europæiske værdier og bidrager

til vækst og udvikling, hvis man danner parløb med interesserede regionale aktører om bestemte sektormæssige spørgsmål; minder om, at de globale trusler ofte har lokale årsager, og at en løsning på disse kræver inddragelse af lokale aktører; bemærker, at det også er afgørende at etablere tættere forbindelser til ikke-statslige aktører, lokale og regionale regeringer og civilsamfund for at sikre en omfattende tilgang til globale udfordringer såsom klimaændringer og terrorisme, og at der er behov for at revidere måden, hvorpå EU opbygger og definerer partnerskaber med henblik på at styrke partnernes følelse af medansvar og yderligere at integrere en tilgang med inddragelse af mange forskellige interesser;

30. mener, at engagement med vigtige globale og regionale aktører - stater, organisationer og institutioner - skal være baseret på Unionens grundlæggende principper og strategiske interesser, overholdelse af folkeretten, og fastsatte fælles mål og interesser, under hensyntagen til deres strategiske vægt og deres potentielle bidrag til at løse globale trusler og udfordringer; mener, at strategiske forbindelsesprojekter kan spille en afgørende rolle for opbygningen af stærke og stabile forbindelser med Europas centrale aktører;
31. opfordrer til et øget samarbejde med regionale magter og rammer med sigte på bæredygtige synergier i forbindelse med fred, sikkerhed, konfliktforebyggelse og krisestyring, og til øget støtte til lande, der er under voldsomt pres på grund af regionale kriser, herunder samarbejde om at opbygge modstandsdygtige og stabile institutioner og et inklusivt samfund for at fremme handels- og sektoraftaler med henblik på at fremme sikkerhed, stabilitet og velstand, og at gennemføre regionale strategier;
32. beklager de autokratiske og repressive regimers stadig voksende kapacitet til at underminere eller modarbejde menneskerettigheder, demokrati og udviklingen af et aktivt civilsamfund; opfordrer indtrængende NF/HR til at håndtere denne negative globale tendens inden for rammerne af den overordnede strategi;
33. bemærker, at Unionens fremgang er afhængig af dens evne til at blive ved med at være innovativ og konkurrencedygtig og have gavn af en global økonomi i hastig udvikling; er af den opfattelse, at EU skal anvende alle sine politikredskaber på en sammenhængende måde til at skabe gunstige ydre vilkår for bæredygtig vækst i den europæiske økonomi; er af den opfattelse, at EU skal være en engageret og aktiv aktør, der fremmer fri og fair handel og investeringer, sikre handelsveje og øget markedsadgang i hele verden og sikrer stabiliteten i det globale finansielle system ved at fremme høje standarder for lovgivning og forvaltning;
34. bemærker, at EU for at nå ovenstående mål er nødt til at styrke sit samarbejde med et reformeret FN og positionere sig for at påvirke og styre indsatsen i de globale fora om forvaltningen af de områder, hvor EU's strategiske interesser og sikkerhed udvikles, og at EU er nødt til at uddybe sine partnerskaber med andre globale og regionale aktører, puste nyt liv i sine strategiske partnerskaber og omdanne disse til effektive politikredskaber, herunder EU's partnerskaber med ikke-statslige aktører; mener, at det også er nødvendigt, at EU styrker det europæiske diplomati, styrker sine operationelle kapaciteter til kriseforebyggelse, støtter demokrati og fred, styrer kriser og opbygger alliancer gennem mægling og dialog, og fremmer civilsamfundet og giver det indflydelse; tilskynder et tættere samarbejde mellem EU og FN og mellem EU og AU i fredsstøttende operationer; understreger, at tilgange til konfliktløsning så vidt muligt bør være indbygget i multilateralt aftalte løsninger, idet der tages fornødent hensyn til de mange dimensioner, som sådanne interventioner skal dække på områderne for

fredsbevaring og -håndhævelse, bæredygtig udvikling, tackling af de underliggende årsager til migration og respekt for menneskerettighederne;

35. henleder opmærksomheden på den centrale rolle, som Unionen spiller på området for udviklingsbistand, og opfordrer medlemsstaterne til at opfylde deres tilsagn om at afsætte 0,7 % af deres BNP til offentlig udviklingsbistand; opfordrer EU til at fremme en mere pragmatisk tilgang til bistand ved at opmuntre til anvendelse af budgetstøtte; opfordrer medlemsstaterne til at gøre alt, hvad der står i deres magt for at nå målene om bæredygtig udvikling;
36. understreger, at udvikling ikke er mulig uden sikkerhed, og at sikkerhed ikke er mulig uden udvikling; påpeger, at EU's udviklingspolitik derfor nødvendigvis bør udgøre en væsentlig del af EU's overordnede strategi for udenrigs- og sikkerhedspolitik;
37. glæder sig over hensigten om, at EU's nye overordnede strategi for udenrigs- og sikkerhedspolitikken skal være omfattende, øge sammenhængen mellem interne og eksterne politikker og forbedre samordningen mellem institutionerne og med medlemsstaterne; minder om den traktatfæstede forpligtelse til at tage hensyn til udviklingsvenlig politikkoherens og minimere eventuelle modsætninger mellem udviklingspolitikken og andre politikker, der har indvirkning på udviklingslandene; opfordrer derfor medlemsstaterne og Kommissionen til at oprette og konsolidere systemer til samordning mellem henholdsvis de forskellige ministerier og hele kommissærkollegiet og til yderligere at inddrage de nationale parlamenter i dagsordenen for udviklingsvenlig politikkoherens; opfordrer EU til at styrke en samordningsmekanisme med henblik på at identificere politikkers potentielle indvirkning på udviklingsmålene, integrere udviklingsaspekter i politiske initiativer fra starten og indføre en mere systematisk måling af virkninger og fremskridt, for så vidt angår udviklingsvenlig politikkoherens; opfordrer i denne henseende til etablering af effektive retsmidler for ofre i sager, hvor den nationale jurisdiktion helt klart ikke kan sætte ind over for politikker, der gennemføres af et udenlandsk organ;
38. glæder sig over, at forbindelsen mellem fred og udvikling er behørigt afspejlet i den nye dagsorden 2030, og at man følgelig indførte det bæredygtige udviklingsmål (SDG) 16 om fred og retfærdighed; opfordrer EU og medlemsstaterne til at prioritere aktiviteter bl.a. i forbindelse med opfyldelse af udviklingsmål 16 (menneskerettigheder, god regeringsførelse, fred og opbygning af demokrati) og sikre, at disse er blandt fokusområderne i de nationale vejledende programmer (NVP) inden for programmeringen af udviklingsamarbejdet;
39. opfordrer til, at der – som et vigtigt bidrag til en ajourført og sammenhængende global EU-strategi – foretages en revision af den europæiske konsensus om udvikling; understreger, at en sådan revision bør tage hensyn til nye globale udfordringer og omfatte EU's gennemførelse af målene for bæredygtig udvikling og bekræfte de grundlæggende værdier såsom respekt for menneskerettighederne, idet der bør lægges særlig vægt på sårbare grupper som piger, kvinder og handicappede samt demokrati og retsstatsprincippet såvel som vigtige principper for udviklingseffektivitet, herunder ejerskab af udviklingsstrategier i partnerlandene, øget ansvarlighed med hensyn til partnerlandenes nationale systemer og differentiering baseret på behov, men også effektivitetskriterier baseret på bæredygtige udviklingsmål; understreger, at EU bør gøre sit yderste for at styrke komplementariteten mellem alle udviklingsaktører for at udnytte den europæiske udviklingspolitik fulde potentiale og dermed fremskynde gennemførelsen af udviklingsdagsordenen for 2030;

40. bemærker med bekymring en stadig mere uholdbar gældssituation i både udviklede lande og udviklingslande; opfordrer Kommissionen til at styrke princippet om fælles ansvar for låntagere og långivere og til effektivt at følge og fremme FN's Konference om Handel og Udviklings (UNCTAD) principper for ansvarlig låntagning og långivning i alle sine politikker; opfordrer i denne forbindelse EU og medlemsstaterne til at engagere sig konstruktivt i FN's arbejde hen imod en international mekanisme for omlægning af statsgæld;
41. finder det beklageligt, at der stadig ikke findes et regelsæt for, hvordan virksomheder skal overholde menneskerettighedsstandarder og -forpligtelser med hensyn til sociale og miljømæssige standarder, hvorfor visse stater og virksomheder kan omgå dem uden at blive straffet; opfordrer EU og medlemsstaterne til at engagere sig aktivt i arbejdet i FN's Menneskerettighedsråd og FN's Miljøprogram om en international traktat, der skal holde transnationale selskaber ansvarlige for krænkelse af menneskerettighederne og overtrædelser af miljømæssige standarder;
42. støtter tanken om at omdefinere EU's forbindelser med landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet ved at styrke politikken om ligeværdige partnere og respektere suveræne landes regeringers demokratiske politiske råderum til at træffe politiske afgørelser til fordel for deres befolkning og ved at styrke princippet om god regeringsførelse og menneskerettighederne, så de bliver et afgørende elementer i aftalen efter Cotonou-aftalens udløb, samt ved effektivt at fremme forbindelserne mellem EU's udviklingsmål for handel, sikkerhed, klimaændringer og migration for at opnå en gensidig styrkelse heraf; opfordrer til, at der etableres formelle kontrolbeføjelser i forhold til Den Europæiske Udviklingsfond, eventuelt gennem en interinstitutionel aftale af bindende karakter i henhold til artikel 295 i Lissabontraktaten; opfordrer til, at der indgås et ambitiøst og retfærdigt EU-AVS-partnerskab efter 2020, som er baseret på principperne om ejerskab og gensidig respekt mellem partnere med samme rettigheder og forpligtelser, som i højere grad fokuserer på de fælles udfordringer og interesser og i højere grad kan gøre en reel forskel for begge parters engagement og de udfordringer, de står over for; opfordrer EU til at fremme instrumenter til samhandel med AVS-landene, navnlig økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA'er) med henblik på at gøre en reel forskel for begge parters sikkerhed og velstand;
43. understreger, at EU skal fortsætte og forstærke sine bestræbelser på at fremme økonomisk udvikling og modstandsdygtighed i sit naboskabsområde og i regioner, der er af afgørende betydning for EU's interesser; minder om, at små og mellemstore virksomheder er de største leverandører af arbejdspladser og at det er af afgørende betydning at lette deres arbejde for at fremme den økonomiske udvikling;
44. opfordrer NF/HR, Kommissionen og medlemsstaterne til at skabe en klar sammenhæng mellem EU's overordnede strategi og EU-budgettets strukturer og prioriteter, herunder styrkede egne ressourcer, til at afsætte de nødvendige ressourcer til dets gennemførelse og til at gøre bedst mulig brug af eksisterende budgetter gennem bedre samarbejde og koordineret indsats på områderne diplomati, udvikling, handel, energi og forsvar;

Dialog mellem EU, de nationale parlamenter og EU's borgere

45. understreger, at den overordnede strategi bør revideres hvert femte år synkront med valget af det nye Parlament og den nye Kommission, hvilket vil gøre det muligt at kontrollere, om målene og prioriteterne stadig passer til truslerne og det sikkerhedsmæssige klima og give den nye NF/HR mulighed for at iværksætte en

revision;

46. understreger, at EU's aktioner er underlagt kontrol fra Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters side, og at Europa-Parlamentet spiller en central rolle i den regelmæssige, udførlige overvågning af EU-institutionernes optræden udadtil; finder, at de nationale parlamenter kan inddrages tættere i denne overvågning; minder om, at Europa-Parlamentet er en vigtig partner for NF/HR i udformningen af EU's optræden udadtil og håndteringen af de aktuelle udfordringer, herunder gennem overvågning af EU's udenrigspolitiske tiltag; anmoder om, at årlige gennemførelsesrapporter om strategien forelægges for Europa-Parlamentet;
47. er af den opfattelse, at Parlamentet bør spille sin rolle fuldt ud i EU's indsats for at forebygge konflikter;
48. understreger, at det er vigtigt at inddrage de nationale parlamenter aktivt i processen gennem en mere grundig fælles kontrol sammen med Europa-Parlamentet under møderne i den interparlamentariske konference om FUSP/FSFP;
49. opfordrer indtrængende de europæiske politiske beslutningstagere til at gå i dialog med borgere, civilsamfund, industri og lokale og regionale myndigheder om nødvendigheden af og fordelene ved at tilvejebringe en stærkere ramme for Europas sikkerhed;

o

o o

50. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil.